

Frères des
Écoles
Chrésiennes

XÂY DỰNG MỘT THẾ GIỚI HUYNH ĐỆ

Sự phạm của tình Huynh Đệ,
Sự Phạm của cuộc Gặp Gỡ

La Salle

Frères des
Écoles
Chrétiennes

La Salle

Réflexion lasallienne n° 12

Xây dựng một thế giới huynh đệ

Sự phạm của tình Huynh Đệ, Sự Phạm của cuộc Gặp Gỡ

Institut des Frères des Écoles Chrétiennes

AUTEURS

Frère Rafael Cerón Sigala FSC
Conseiller général

Adriana Bolaños Hernández
CIAMET

DIRECTION ÉDITORIALE

Óscar Elizalde Prada

COORDINATION ÉDITORIALE

Ilaria Iadeluca

TRADUCTION

Frère Antoine Salinas FSC

MISE EN PAGE ET CONCEPTION

Giulia Giannarini

PRODUCTION ÉDITORIALE

Bureau de l'information
et de la communication

Ilaria Iadeluca, Giulia Giannarini,
Fabio Parente, Lucas Hossein,
Óscar Elizalde

Maison généralice, Rome, Italie

** Texte original rédigé en espagnol.*

DẪN NHẬP

Đôi khi những lời giảng dạy sâu sắc nhất không được học trong lớp, mà được khám phá dọc đường. Văn bản này được viết dưới dạng cuộc trò chuyện giữa thầy cô và học sinh, bởi vì khi chúng ta cùng bước đi bên nhau, khoảng cách sẽ thu hẹp lại và ranh giới giữa người dạy và người học sẽ mờ dần.

Chúng ta trở thành những người bạn đường cùng tiến về một hướng, chia sẻ những vấn đề và suy nghĩ của mình.

Đây là giai đoạn thứ nhất để sống tình huynh đệ : **nhìn nhận chúng ta bằng nhau.**

Chúng tôi mời anh, mời chị **tham gia với chúng tôi vào hành trình này**, bởi vì những trang sách tiếp theo không chỉ được viết ra để đọc, mà còn để được đồng hành và chia sẻ..

Chính vì vậy mà chúng tôi bắt đầu hành trình khám phá điều mà, đối với chúng ta, là có ý nghĩa và cốt lõi nhất đối với Thánh La San. Cho nên tại sao trong bài viết này, chúng tôi chia sẻ với anh chị em tầm nhìn, kinh nghiệm, điều quý giá của chúng tôi. Nhưng chúng tôi cũng muốn đặt ra cho anh chị em câu hỏi tương tự, anh chị em, những độc giả thân thương của chúng tôi :

Đối với Anh chị em, điều gì quan trọng nhất trong *dự tính La San*?

Lời đáp của anh chị em và của chúng tôi sẽ cho phép chúng ta tiếp tục viết nên lịch sử chung này, vừa khuyến khích những người khác khám phá Gioan La San, sống lối sống đó và tiếp tục kiến tạo Vương quốc Thiên Chúa qua sứ mạng giáo dục La San.

Chúng ta cùng nhau khởi sự hành trình này.

Trong một chuyến đi cùng những bạn trẻ La San, họ hỏi chúng tôi: "Đối với các anh, điều gì quan trọng nhất đối với Gioan La San?" Đó là một câu hỏi ngắn gọn, trực tiếp và, chúng ta có thể nói là, tự phát. Chúng tôi nhìn nhau và thầm nghĩ: làm sao để trả lời câu hỏi đó đây? Làm sao có thể tóm tắt được vô vàn sự phong phú, vô vàn khả năng, lịch sử, biết bao con đường đã đi qua? Chúng tôi bắt đầu câu trả lời, và từ đầu tiên hiện lên trong đầu chúng tôi là TÌNH HUYNH ĐỆ; một từ rất ngắn nhưng chứa đựng nhiều ý nghĩa. Trước hết, đó là một khái niệm mô tả thực tại sâu sắc và mang tính lịch sử nhất của Gioan La San, bởi vì nó xuất phát từ tiếng La tinh *frater*, nghĩa là anh em. Và đó chính là điều mà Gioan La San đã mong đợi từ cộng đoàn đầu tiên này tập hợp vào năm 1682 : họ là những người anh em, họ sống như những anh chị em và đồng hành với các học sinh như những người anh cả. Nhưng điều đó đã có từ hơn 300 năm trước. Ngày nay, đối với chúng ta: tình huynh đệ có nghĩa là gì?

Tình huynh đệ nghĩa là nhận ra người khác như một người anh chị em, và do đó, tôi yêu thương họ, đảm bảo hạnh phúc và một cuộc sống trọn vẹn cho họ, đồng thời đảm bảo phẩm giá của họ luôn được tôn trọng. Điều này dẫn chúng ta đến việc xây dựng những mối quan hệ gần gũi với mọi người, chứ không phải lướt qua họ quá nhanh đến nỗi chúng ta thậm chí không nhận ra sự hiện diện của họ.

Ý nghĩa tình huynh đệ khuyến khích chúng ta thấy hết mỗi người mà chúng ta gặp và không bao giờ thờ ơ với bất kỳ ai đang đau khổ hoặc cần đến sự giúp đỡ của chúng ta.

Với tư cách là những nhà giáo dục, điều này mời gọi chúng ta vun đắp tinh thần phục vụ và liên đới, bởi vì biết rằng chúng ta là anh em sẽ thúc đẩy chúng ta đến gặp người khác và tìm kiếm nhiều cách khác nhau để xây dựng một thế giới tốt đẹp hơn.

Khi tiếp tục thảo luận và suy ngẫm về điều này, dụ ngôn mười người phong cùi của Lu-ca hiện lên trong tâm trí chúng ta, dụ ngôn này giúp chúng ta hiểu được kinh nghiệm về tình huynh đệ như một sự phạm về sự gặp gỡ:

Chúa Giê-su, trên đường đi về Giê-ru-sa-lem, qua vùng nằm giữa Samari và Galilê.

Khi Chúa Giê-su vào một làng, mười người mắc bệnh phong đến gặp Ngài. Họ đứng từ xa và kêu lên: "Lạy Chúa Giê-su, xin thương xót chúng tôi ». Khi Chúa Giê-su thấy họ, Ngài nói: "Hãy đi trình diện với các thầy tư tế."

Trên đường đi, họ đã được chữa lành.

Một người trong số họ, khi thấy mình đã được chữa lành, liền quay lại, lớn tiếng ngợi khen Chúa. Anh ta sắp mặt xuống dưới chân Chúa Giêsu, tạ ơn Ngài. Ông ấy lại là người Samaritanô.

Đức Chúa Giê-su bèn cất tiếng phán rằng: Không phải mười người đều được sạch cả sao? Còn chín người kia ở đâu? 18 Chỉ có người ngoại quốc này trở lại ngợi khen Đức Chúa Trời ư! 19 Ngài lại phán rằng: Đứng dậy đi; đức tin người đã cứu người. » (Lu-ca 17:14-19)

Vào thời Chúa Giê-su, những người mắc bệnh phong không chỉ vô hình mà còn bị gạt ra ngoài lề xã hội và bị loại trừ hoàn toàn; Đây là điều luật Do Thái quy định (xem Lê-vi ký 13 và 14). Tình trạng này kết án phải sống không hy vọng, bởi vì ngoài những đau khổ về thể xác, họ còn phải chịu đựng sự kỳ thị và loại trừ của xã hội. Nỗi đau khổ này bao gồm cả về tâm lý, xã hội và thiêng liêng. Người mắc bệnh phong gây ra nỗi sợ hãi và ghê tởm bởi vẻ ngoài biến dạng nghiêm trọng, mùi hôi thối bốc ra từ cơ thể và nguy cơ lây nhiễm. Họ bị coi là những kẻ đáng khinh cần phải tránh xa và được phép bỏ rơi. Nói cách khác, có rất nhiều lý do để biện minh cho việc tránh xa những người mắc bệnh phong. Mọi người đều hiểu rằng điều tốt nhất cho xã hội là cô lập họ và không ai đến thăm hay giúp đỡ họ. Đây là một quyết định được xã hội chấp nhận vì lợi ích của tất cả mọi người.

Tuy nhiên, Chúa Giê-su không hành động theo các chuẩn mực xã hội; Ngài không làm những gì mọi người mong đợi. Trong Phúc Âm Mát-thêu (8:1-14) và cả trong Phúc Âm Máccô (1:40-45), Chúa Giê-su đều chạm vào người mắc bệnh phong và bằng cách chạm vào, Ngài chữa lành cho người ấy. Chúa Giê-su chạm vào người ấy. Bạn có thể tưởng tượng tình huống đó không? Hãy tưởng tượng mùi hôi thối, thân thể bị hoại tử, nguy cơ lây nhiễm.

Chúa Giê-su vượt lên trên tất cả những điều đó và chỉ nhìn thấy con người: một người cần giúp đỡ, cần người ta chứng minh một tình yêu vô điều kiện, một con người cần người khác biểu lộ cho họ sự gần gũi và tình huynh đệ.

Chắc hẳn người mắc bệnh phong (theo đoạn Kinh Thánh chúng ta đang sử dụng) nhìn Ngài với vẻ ngạc nhiên và hoài nghi, tự hỏi: "Ngài thật sự sẽ đến gần tôi sao? Tôi, con người mà mọi kẻ khác đều xa lánh? Ngài không thấy tôi đáng ghê tởm, không thấy tôi gây ra sự ghê tởm sao?" Chúa Giê-su nhìn anh ta, tiến đến với lòng thương vô bờ bến và ban cho anh ta sự chữa lành. Cùng với sự chữa lành đó, là sự tái hòa nhập xã hội: một cuộc sống mới nơi mà anh ta sẽ có thể sống liên kết với mọi người, nơi mà anh ta sẽ không còn bị loại trừ, nơi mà anh ta sẽ không còn cảm thấy bị gạt ra ngoài lề xã hội.

Trong giây phút đó, điều gì đã xảy ra trong đầu những người mắc bệnh phong? Trong lòng họ có thể đã cảm thấy điều gì? Phải chăng cuộc gặp gỡ này đã mang đến cho họ sự cứu rỗi, mang đến cho họ khả năng của một cuộc sống mới, được đoàn tụ với những người thân yêu, được trở lại là thành phần của dân tộc mình. Và tất cả điều này nhờ có người đã dừng lại, đã nhìn thấy họ, đã chạm vào họ, đã gặp gỡ họ và đã thay đổi cuộc đời họ.

Có bao nhiêu điều thực tế trong cuộc sống thường nhật của chúng ta và những người xung quanh có thể gây ra những hệ quả của bệnh phong: nỗi đau về tâm lý, xã hội và tinh thần?

Sức mạnh của tình huynh đệ, của việc đi sát cánh bên nhau, của tinh thần liên đới, đó chính là lời kêu gọi mà chúng ta nhận được mỗi ngày phải xây dựng những cây cầu, phải giúp chữa lành người khác, hình thành cộng đoàn, phải là *bột men*.

Phúc Âm cung cấp một hướng đi cho trường La san để trường có thể lên đường và sống tinh thần huynh đệ như Chúa Giê-su đã sống với những người mắc bệnh phong; chúng ta ý thức được sự khó khăn của công việc này, nhưng nó rất cần thiết trong một trường La san. Đó là nhiệm vụ hằng ngày của chúng ta.

Tình anh em và tình chị em

Chúng ta tiếp tục cuộc hành trình và những câu hỏi liên tục được đặt ra: tại sao chúng ta lại nói nhiều về tình anh em mà không nói nhiều về tình chị em? Câu hỏi này lại khiến chúng tôi ngạc nhiên. Điều đầu tiên chúng tôi nói là đây không phải là vấn đề của từ này hay từ kia.

Đó vừa là tình anh em, vừa là tình chị em, bởi vì là chính con người, trong hoàn cảnh họ đang sống, thực tại của họ, là điều mà bên cạnh thực tại đó, chúng ta muốn đến gần hơn, chúng ta muốn cùng nhau bước đi.

Nhưng chắc chắn, câu hỏi này đã buộc chúng ta phải suy nghĩ và tiếp tục tìm kiếm câu trả lời.

Từ ngữ được tạo ra khi nhân loại cần gọi tên và làm nổi bật một thực tế. Chính lúc đó, khái niệm "tình chị em" xuất hiện để thể hiện sự phong phú của các mối dây nâng đỡ và liên kết giữa giữa các phụ nữ, điều mà một từ ngữ đặc biệt hơn cần có. Như vậy, từ vựng của chúng ta được làm giàu và giờ đây cho phép chúng ta diễn đạt chính xác hơn khi muốn nói về những mối dây yêu thương đối với kẻ khác.

Trong lịch sử, thế giới La san đã sử dụng khái niệm *huynh đệ* để thể hiện những gì cao quý nhất của con người: hiến mình cho người khác để cùng nhau đi tìm sự lớn lên. Tuy nhiên, chúng ta phải nhận ra rằng, trong một số ngữ cảnh nhất định, từ này lại gắn liền với giống đực.

Cho nên chính lịch sử mời gọi chúng ta mở rộng tầm nhìn với từ "*tình chị em*" và, mặc dù không được định nghĩa rõ ràng trong tài liệu giáo dục của dòng La San nhưng sự cần thiết phải bao gồm và nhìn nhận người phụ nữ trong sứ mạng giáo dục La San được thể hiện đầy đủ ở đó.

Điều này phản ánh việc áp dụng tình anh em vào các thách thức liên quan đến giới tính trong thời đại ngày nay, và chúng tôi mong muốn tôn vinh hành trình của phụ nữ và dấu ấn không thể phai mờ của họ qua thời gian.

Như đã được nhấn mạnh trong tài liệu "*Đối thoại về Gia đình La san: Đào sâu về căn tính của chúng ta*" (2020), phụ nữ đã và vẫn là một phần cơ bản và không thể thiếu của Gia đình La san và sứ mạng của Gia đình này trên toàn thế giới. Ngày nay, họ chiếm hơn một nửa số cộng tác viên trên toàn cầu. Nhưng đây không chỉ đơn thuần là vấn đề về con số, đó là sự thừa nhận rằng phụ nữ đã mang lại và tiếp tục mang lại sự đóng góp khác cho sứ mạng La san, bởi vì họ tạo thuận lợi cho một nền văn hóa tử tế đối với người khác, tạo ra những không gian an toàn để mỗi người có thể lớn lên như là con người và không ngại thể hiện sự yếu đuối của mình.

Tuy nhiên, việc nói về tình chị em cũng là một thách thức đối với phụ nữ. Điều đó hàm ý chấp nhận thách thức để chia sẻ điều mà mỗi người không coi người khác như là đối thủ cạnh tranh, mà là một người bạn đường cần được quan tâm, khích lệ và đồng hành.

Hãy tận dụng tình huống này để sống mục tiêu "*cùng chung và liên kết*" của chúng ta với ý thức luôn luôn quan tâm đến những người dễ bị tổn thương nhất, mà không có cảm giác để chúng ta cảm thấy mình tốt, chúng ta phải giương cao ngọn cờ của một lý do gây chia rẽ chúng ta hoặc làm chúng ta xa cách với người khác.

Chúng ta đừng dựng lên những bức tường chia rẽ người này với người khác. Hãy xây dựng 1LaSalle vượt qua những biên giới và các nền văn hóa, vừa duy trì sự dẫn thân của đức tin và phục vụ thông qua các mạng lưới linh hoạt và môi trường bảo đảm tạo thuận lợi sự hỗ tương và lòng tin có trách nhiệm. Chỉ bằng cách này, chúng ta sẽ có thể chắc chắn rằng tất cả chúng ta : người nam và người nữ, sư huynh và giáo dân, chúng ta là những người La san muốn đáp lại một cách trọn vẹn lời kêu gọi của Chúa để cộng tác vào sứ mạng nhập thể tình yêu thương của Chúa dành cho trẻ em và thanh thiếu niên mà chúng ta gặp gỡ mỗi ngày.

Tóm lại, điều đặc trưng cho tình huynh đệ và tình Anh-Chị-Em La san chính là tình yêu vô điều kiện và phổ quát này mà người Hy Lạp gọi là *Agapè*. Đó là tình yêu vô vị lợi và dẫn thân, tập trung vào ý chí hơn là cảm xúc; được mô tả qua việc tìm kiếm điều tốt nhất của con người, ngay cả khi phải hy sinh bản thân mình. Đây là điều gần gũi nhất với tình yêu mà Thiên Chúa mang lại cho chúng ta và là điều mà chúng ta mong muốn thể hiện trong cộng đoàn La San.

Sự phạm của tình huynh đệ

Điều này làm cho chúng phải ta suy nghĩ. Thật thú vị khi đối thoại về tiến trình lịch sử này và về những từ giúp chúng ta hoặc ngăn cản chúng ta nhìn thấy thực tại. Bất chợt, sự im lặng bị phá vỡ, và họ nói với chúng tôi rằng vẫn còn nhiều câu hỏi cần được đặt ra. Tất cả những gì chúng ta đã nói và tất cả những gì họ biết về những việc đã được thực hiện giúp họ hiểu được một khía cạnh cơ bản của căn tính La San, nhưng... còn ngày nay thì sao? Chúng ta, những người La san, đang làm gì để sống trọn vẹn tình huynh đệ trong thế giới đang thay đổi và ngày càng phân cực này?

Từ vài năm trở lại đây, chúng ta đã nói về "*Phương pháp sự phạm huynh đệ*", một thực hành được nhắc lại trong *Tuyên ngôn về Sứ mệnh Giáo dục La san* (2020). Đó là một câu từ rất ngắn gọn nhưng sâu sắc, mở ra nhiều khả năng trong cách hiểu sứ mạng của chúng ta. Đó là lời mời gọi mở rộng kinh nghiệm huynh đệ từ cộng đoàn tu sĩ đến tất cả các thành viên mà chúng ta cùng chia sẻ môi trường giáo dục: học sinh, giáo viên, nhân viên và gia đình; nghĩa là

**một lời mời gọi làm cho tình huynh đệ thành
linh hồn và con tim của *sứ mạng giáo dục*.**

Phương pháp sư phạm này nhằm mục đích đào tạo học sinh sinh để chúng trở thành những người kiến tạo nên một xã hội liên đới, biết lắng nghe, tôn trọng, hòa bình và chọn bất bạo lực.

Tình anh em được thể hiện qua những chi tiết nhỏ nhất. Cho nên tại sao là một giáo viên La San, hay đơn giản là một người La San, có ý nghĩa là anh em, bởi vì chúng ta tìm kiếm những cách thức khác nhau để tạo thuận lợi cho môi trường hỗ trợ nhau và hợp tác giữa các học sinh. Vì vậy, mỗi học sinh có thể tiến tới theo nhịp độ của riêng mình để tiếp thu những kiến thức và trở thành một người tốt hơn. Kinh nghiệm về tình huynh đệ này đã hiện diện từ những năm đầu tiên như là một nét đặc thù La San thông qua hệ thống công việc và sứ mạng trao cho học sinh, hầu tạo thuận lợi cho tinh thần liên đới và hỗ trợ lẫn nhau. Trong thế giới ngày nay, điều này có nghĩa là tạo ra những không gian an toàn nơi chúng ta nhìn nhận nhau, tôn trọng và chào đón nhau như là những con người ;

Nơi mà, vượt bên trên hình ảnh chúng ta dày công xây dựng trên mạng xã hội, chúng ta có thể nhìn thấy và *gặp gỡ* những người đi bên cạnh chúng ta.

Ngày nay, tình huynh đệ là một lời mời gọi bước theo chân Chúa Giê-su trong cuộc gặp gỡ của Ngài với những người bệnh phong và có khả năng tiếp cận người khác với sự tôn trọng, dịu dàng và nhân hậu; không sợ chạm vào họ và từ tận đáy lòng, mời gọi họ tham gia vào một cộng đoàn chào đón họ, tôn trọng họ và khuyến khích họ sống trọn vẹn cuộc sống. Tuy nhiên, tình huynh đệ không chỉ là một hoạt động mục vụ.

**Tình huynh đệ cũng còn thể hiện sự yêu đôi
của tôi đối với anh chị em đồng hành;**

để họ đến gần những "vết thương" của mình, để qua họ tôi nhận được tình yêu thương và ơn cứu rỗi mà Chúa muốn ban cho tôi. Như vậy, một kênh mở ra, nơi sự sống tròn đầy được biểu lộ và truyền đạt trong chừng mực mà chúng ta nhận ra và sống như anh chị em.

Một khía cạnh khác rất quan trọng của phương pháp sư phạm huynh đệ là sự đồng hành. Cần đặc biệt chú trọng đến các mối quan hệ giữa người với người trong mọi công trình của dòng La San để chúng trở nên những quan hệ sâu đậm, cá nhân và thân tình. Chỉ bằng cách này, chúng ta mới có thể sống « phương pháp sư phạm của trái tim », tìm cách « chinh phục trái tim » của trẻ em bằng cách thể hiện cho học sinh một tình yêu thương đích thực, dẫn thân và vô vị lợi.

Đó là một tình yêu thương và một sự quan tâm bao gồm "sự dịu dàng của người mẹ và sự cứng rắn của người cha", bởi vì họ luôn tìm kiếm sự cân bằng để duy trì phẩm giá và sự tôn trọng lẫn nhau; sự giúp đỡ và trách nhiệm cá nhân.

Phẩm chất của mỗi quan hệ huynh đệ này là con đường nhân hóa, giải phóng và truyền giáo, giúp học sinh vượt qua những giới hạn và nỗi sợ hãi của bản thân và dần dần khám phá ra sứ mạng mà mình được kêu gọi trở thành.

Tình huynh đệ rất cần thiết cho sự phát triển cá nhân vì nó đóng vai trò là trụ nối giữa sứ mạng và cộng đoàn;

giữa cái "tôi" và cái "chúng ta". Tình huynh đệ biến sứ mạng thành những hành động cụ thể và xây dựng cộng đoàn mỗi ngày như một thực tại được truyền cảm hứng từ Phúc Âm. Một thực tại bao gồm ánh sáng và bóng tối, và luôn luôn trong quá trình biến đổi.

Như Torralba nhấn mạnh (2011), tình huynh đệ là động cơ biến đổi, được hình dung như một thái độ toàn diện mà trong trường hợp của chúng ta, vượt ra ngoài môi trường trường học và trở thành một lối sống. Từ nền tảng này, chúng ta tạo thuận lợi cho sự đào tạo "những công dân tốt và những Kitô hữu đích thực". Cho nên, từ thời La San, một thành phần thiết yếu của quá trình đào tạo này là "lễ nghi và lịch sử Kitô giáo", được coi là nền tảng nhân văn của cuộc sống trong xã hội. Điều này cũng cần được đặt lại trong bối cảnh hiện tại. Gioan La San rất coi trọng những khía cạnh này như một biểu hiện cụ thể của lòng bác ái; đó là một cách để nhận ra phẩm giá của người khác và nhận thức rằng Thiên Chúa ngự trong họ.

Trong thế giới ngày nay, nơi đang trải qua sự căng thẳng giữa thế giới kỹ thuật số và thế giới vật lý, những "lịch sử" là một cách để xây dựng những cây cầu giúp chúng ta nhớ rằng đằng sau màn hình hay khuôn mặt là che giấu một con người mà tôi cần phải coi như anh em của mình.

Giáo dục La san hướng đến việc xóa bỏ bạo lực và hung hăng trong xã hội; do đó, mục tiêu đào tạo là giúp học sinh hình thành thái độ bình tĩnh, thanh thản và tôn trọng cả trong và ngoài trường học.

Cách thể hiện này trong xã hội là minh chứng hữu hình của nền giáo dục đã được tiếp nhận. Đó là một cam kết được thể hiện qua việc phát triển một tình huynh đệ đoàn kết, đi tìm cơ hội bình đẳng, sự hòa nhập, sự tôn trọng mỗi cá nhân, sự ấm áp trong các mối quan hệ và hình thành các cộng đoàn cùng nhau làm việc vì lợi ích chung.

Việc đề cao sự dịu dàng và tế nhị là một đặc điểm thiết yếu của *phương pháp sư phạm huynh đệ*.

Hai đức tính này, tưởng chừng như đã lỗi thời, ngày nay lại càng trở nên cấp thiết; chúng tạo nên liều thuốc giải độc cần thiết để vô hiệu hóa văn hóa la hét, tẩy chay và đối xử hời hợt. Đức Giáo hoàng Phanxicô cảnh báo rằng “chúng ta mù chữ khi nói đến việc đồng hành, giúp đỡ và hỗ trợ những người dễ bị tổn thương và yếu đuối nhất trong xã hội phát triển của chúng ta” (Fratelli tutti, 64), một thiếu sót mà giáo dục huynh đệ tìm cách khắc phục tận gốc.

Lấy cảm hứng từ tầm nhìn này, Gioan La San tin rằng, để sống và đào tạo tình huynh đệ, các nhà giáo dục không được phân biệt đối xử giữa các học sinh và phải yêu thương tất cả mọi người, ưu tiên những người nghèo nhất. Trong bối cảnh hiện nay, cuộc đấu tranh không chỉ chống lại bạo lực công khai, mà còn chống lại sự thờ ơ và việc coi thường con người và các mối quan hệ của họ.

Đây là lý do tại sao phương pháp sư phạm của tình huynh đệ tự thể hiện mình như một ***đề xuất phản văn hóa***. Nó không chỉ giới hạn ở lý thuyết mà còn nỗ lực hướng đến việc nhìn vào con người, đón nhận họ và quan tâm đến họ bất kể hoàn cảnh của họ.

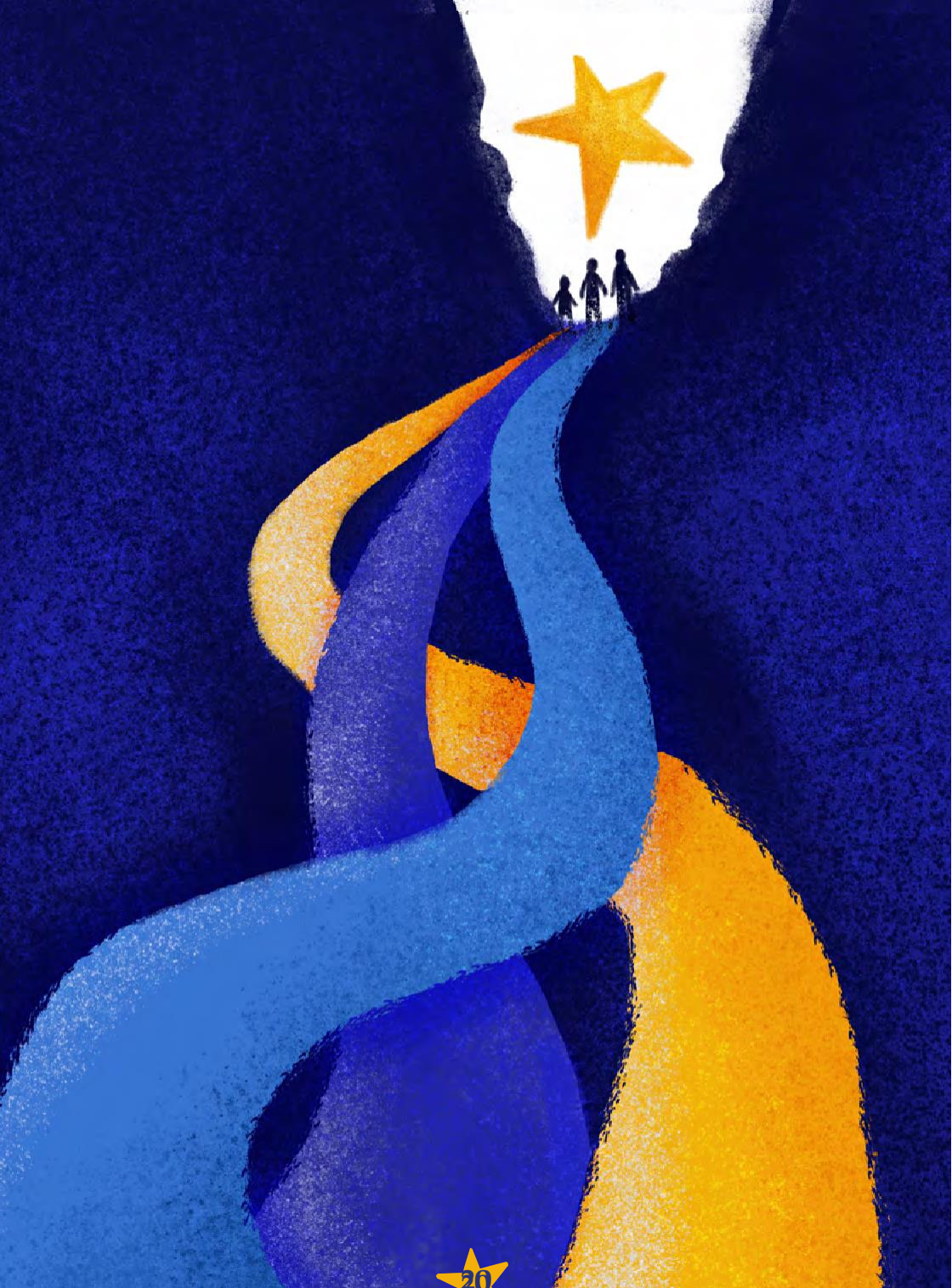
Cuối cùng, phương pháp sư phạm này được thể hiện cụ thể bằng "một tình yêu cho phép chúng ta xây dựng một gia đình lớn nơi mà tất cả chúng ta đều có thể cảm thấy như ở nhà mình. [...] Một tình yêu mang hương vị của lòng trắc ẩn và phẩm giá" (Fratelli tutti, 62)

Giáo dục tình huynh đệ là một lời đáp trước cuộc khủng hoảng về sự quan tâm và sự thiếu ý nghĩa đang ảnh hưởng đến thế giới, bởi sự phát triển của nó gắn liền mật thiết với việc tiếp thu và thực hành các giá trị như hòa bình, công lý, tình liên đới, phẩm giá con người và, quan trọng nhất, đời sống nội tâm. Việc thực hành đời sống nội tâm là đối lập với bạo lực và sự thờ ơ; nó được vun trồng qua sự suy nghĩ, xét mình và "thường xuyên nhớ đến sự hiện diện của Thiên Chúa".

Ngày nay, nền giáo dục La san mời gọi đào tạo về ý nghĩa của cuộc sống, và điều này ngang qua *trải nghiệm về tình huynh đệ* ; khi con người cảm thấy mình là một phần không thể thiếu của cộng đoàn, được công nhận, được tiếp đón và yêu thương vì chính con người mình.

Để tạo ra những môi trường này, nhà giáo dục phải vun đắp một nền văn hóa chú tâm sâu xa và tôn trọng, nó cho phép anh đồng hành cùng học sinh để các em trải nghiệm cuộc sống hằng ngày như một nơi cứu rỗi, một không gian thiêng liêng mà ở đó các em có thể gặp gỡ Chúa và trở thành sự hiện diện của Chúa cho người khác. Sự chú tâm này giúp người La San hướng đến việc phát triển tư duy phản biện và khả năng phân biệt; những kỹ năng cần thiết để phân tích tình huống, vạch trần nguyên nhân của sự bất công và tìm ra những giải pháp độc đáo cho nhu cầu giáo dục.

Như vậy *Tình huynh đệ* là một dấu hiệu cho thấy một thế giới khác là có thể; đó là lời kêu gọi đến niềm hy vọng và cam kết đôi với con người, đặc biệt là những người nghèo nhất và dễ bị tổn thương nhất. Đó là sự lựa chọn gặp gỡ, hiệp thông và liên kết.

Việc thực thi tinh thần huynh đệ của người lãnh đạo

Và cuộc đối thoại tiếp tục. Tất cả những điều này nghe thật tuyệt vời, nhưng ai chịu trách nhiệm thực hiện nó?

Làm cách nào để trường La San trở thành một "phòng thí nghiệm của tình huynh đệ"?

Chúng tôi thích câu hỏi này vì chúng tôi thấy rằng chủ đề này đã rất thu hút các em và các em đang tìm cách áp dụng nó vào thực tế nơi trường học và trong cuộc sống của các em. Hơn nữa, điều này càng thú vị hơn bởi vì để tình huynh đệ trở thành hiện thực, tất cả chúng ta cần cam kết xây dựng nó trong mọi khoảnh khắc và ở mọi nơi chúng ta hiện diện.

Cộng đoàn có trách nhiệm đảm bảo môi trường huynh đệ, nhưng chúng ta phải nhớ rằng cộng đoàn là tất cả chúng ta. Để giúp chúng ta, Giáo hội đã cung cấp cho chúng ta một khuôn khổ tuyệt vời bằng cách nói với chúng ta về tính hiệp thông như một kinh nghiệm tham gia và phân định chung về ý muốn của Chúa dành cho cuộc sống của chúng ta. Nghe có vẻ hơi phức tạp, nhưng rất dễ hiểu.

Tình huynh đệ và sự hiệp thông là hai mặt của cùng một huy chương. Tình huynh đệ là sợi dây kết hợp chúng ta lại, vì chúng ta là và nhìn nhận nhau là anh chị em

Sự hiệp thông là cách cùng nhau bước đi, là tình huynh đệ được thể hiện bằng hành động.

Vì chúng ta sống như anh em, chúng ta sẵn sàng lắng nghe nhau, tôn trọng nhau, cùng ngồi vào một bàn và đối thoại; tìm thấy giá trị trong những gì người kia nói, ngay cả khi tôi không phải lúc nào cũng luôn luôn đồng ý với điều đó; cùng nhau quyết định và cam kết gắn thân vào những gì đã quyết định.

Như vậy, tình huynh đệ trở thành lời kêu gọi từ Thiên Chúa để chúng ta ra đi gặp gỡ những người khác, những người ở xa nhất, những người không suy nghĩ giống chúng ta, để cùng chia sẻ với họ con đường phục vụ, liên đới và gặp gỡ. Hiệp hội La San là đề xuất mà La San đã để lại cho chúng ta như một gia sản để sống sứ mạng mà nó quy tụ chúng ta lại. Trong thành ngữ « cùng chung và liên kết », chúng ta có thể tìm thấy cội nguồn của cả tình huynh đệ và sự lãnh đạo theo thể chế hiệp hội; ngay cả khi, vào thời La San, nó không được hình dung theo cách này.

Trong khái niệm « cùng chung » có khía cạnh cộng đoàn, có nghĩa là một cách chia sẻ cuộc sống như anh em. Điều này hàm ý sự thừa nhận rằng sứ mạng giáo dục mà chúng ta được kêu gọi thực hiện là quá lớn lao để một người có thể hoàn thành. Nhưng đó cũng là sự chắc chắn, được nhắc lại trong *Tuyên ngôn về Sứ mạng giáo dục La san* (2020), rằng cộng đoàn « là nơi giáo dục, củng cố các thành viên, chăm sóc những người yếu đuối nhất và nuôi dưỡng tâm hồn họ. » Tình huynh đệ biến đổi một nhóm người ở chung với nhau trong một cộng đoàn mà nơi đó họ chia sẻ với nhau sứ mạng, cuộc sống và kinh nghiệm về Thiên Chúa.

Trong cụm từ « bằng sự liên kết », chúng ta có thể tìm thấy âm hưởng của tính hiệp thông, vì nó hàm ý một cộng đoàn đồng trách nhiệm, nơi mà người ta thấy sự phân định và sự lãnh đạo được thực hiện dựa trên sự tham gia, lắng nghe và cam kết lẫn nhau. Chúng ta có thể nói về sự lãnh đạo hiệp thông khi toàn thể cộng đoàn đảm nhận vai trò linh hoạt xã hội trong việc xây dựng Nước Thiên Chúa, bằng một minh chứng đức tin Kitô giáo, bằng cách dệt nên những mối quan hệ tin cậy có trách nhiệm và lòng nhân hậu thương cảm hầu cống hiến sự ưu tiên lãnh trách nhiệm và biến đổi những môi trường dễ bị tổn thương hoặc bạo lực thành không gian lớn lên và phát triển tình huynh đệ.

Sứ mạng La san, hướng đến việc trở thành chất men cho một thế giới huynh đệ hơn, được thúc đẩy bởi việc tích hợp các quá trình này của lãnh đạo, của tình huynh đệ và của đồng trách nhiệm chung trong việc quản lý, lập kế hoạch và đào tạo.

Mục tiêu cuối cùng của phương cách mục vụ cùng nhau bước đi này, phương cách hiệp thông, là vượt qua tự quy chiếu và mở rộng đến *tình huynh đệ phổ quát*, bằng cách mở rộng nhiều cấu hình mạng, khác nhau và linh hoạt để phục vụ nhân loại, nơi mà mỗi người chúng ta đều quan trọng và được mời gọi là chứng nhân và trung gian của tình yêu Thiên Chúa cho những người khác.

Những môi trường huynh đệ

(biến động của MEN)

Làm sao kết hợp cả cộng đoàn vào việc xây dựng môi trường huynh đệ?

Để trả lời câu hỏi này, chúng ta phải xem xét rằng một môi trường huynh đệ, dù nó rất quan trọng như một công cụ huấn luyện, cũng không phải tại nó là mục đích. Chỉ có không gian an toàn và dễ chịu thôi là chưa đủ. Trải nghiệm này phải có thể trở thành động lực thúc đẩy chúng ta mong muốn điều này tồn tại không chỉ trong phạm vi những môi trường La San của chúng ta, nhưng cái đó ngày càng trở nên thường xuyên hơn trong các môi trường khác mà nơi đó chúng ta tiến hóa. Vì lý do đó, chúng ta phải dẫn thân trong việc xây dựng của nó.

Sự biến chuyển Men tượng trưng sự dẫn thân này của những người La San, quyết định sống tình huynh đệ một cách tích cực và lây lan như một sự biểu lộ của đức tin, như một chọn lựa ơn gọi và như một sứ mạng vững bền.

Sự biến chuyển Men đã sử dụng ở đó ẩn dụ của Phúc Âm. Nó định nghĩa sự thiết yếu và phương pháp của sứ mạng. Hình ảnh của men, trích từ Phúc âm Thánh Lu-ca (13,20-21), biểu tượng một số điều nhỏ bé, kín đáo, nhưng thiết yếu để làm dậy lên một khối lớn. Bột men đã hành động « từ bên trong, từ bên dưới, rất gần. » Điều này phản ánh phương pháp sư phạm mà Chúa áp dụng trong sự năng động của Sự Nhập Thể và cách thức mà Hiệp hội cho Sứ Mạng, qua cấu tạo của cộng đoàn huynh đệ, có thể trở nên một sự hiện diện biến đổi, đặt lại vấn đề bất công và đề xuất những cách thức nhân đạo hơn của đời sống chung, của mối quan hệ và của cuộc sống.

Tổng Công Hội thứ 46 (2022) đã nhấn mạnh rằng

« Chúng ta làm thành chỉ một gia đình La San, với những ơn gọi khác nhau ; *men cho một thế giới huynh đệ hơn*, được phái đi để gặp Thiên Chúa trong những người nghèo và thẳng tiền công lý ».

Giấc mơ này mời gọi chúng ta vượt lên trên những lựa chọn mục vụ của mình và đối mặt với những hình thức nghèo đói mới để khám phá ra nơi mà Thiên Chúa đang chờ đợi chúng ta. Chúng ta được kêu gọi vào những cộng đoàn đi ra ngoài và sai đi , bởi vì mỗi thành viên trở thành men cho một « điểm của bột » khác nhau tùy theo hoàn cảnh và ơn gọi của mình.

Sự biến chuyển MEN, bằng cách lựa chọn phương pháp tiếp cận mục vụ và hội đồng của việc « đi bộ cùng nhau », tìm kiếm để đổi mới ơn gọi của Gia Đình La San để vượt ra khỏi lối tự quy chiếu và hiểu Hiệp hội như một phương cách sống trong sự hiệp thông cho sứ mạng. Cho nên điều đó bao hàm một sự biến đổi nội tâm, một sự hoán cải dẫn đến một cam kết sâu sắc.

Câu hỏi mấu chốt hướng dẫn phong trào này là : « **Anh bạn ở đâu ? Chị bạn ở đâu ?** »

Điều này bao gồm một tiến trình dẫn dắt tất cả chúng ta, các tu sĩ lẫn giáo dân, chấp nhận những yếu đuối và dễ tổn thương của chính mình để cho Chúa Thánh Thần hành động qua chúng ta và làm cho chúng ta trở thành những kẻ trung gian của Người.

Để định hướng lại sứ mạng của chúng ta nơi vùng ngoại biên – địa lý, kinh tế hay hiện sinh – khẳng định lại cam kết La San trong việc phục vụ người nghèo và những người bị bỏ rơi

Tình huynh đệ phổ quát khởi đi từ sứ mạng La San

Giờ đây chúng ta đã nói về tình anh em, về cộng đoàn và về sứ mạng, Đây là phạm vi của họ ? Chúng ta phải đi đến đâu? Tình huynh đệ là phổ quát

Sứ mạng La San đặt nền tảng trên việc nhìn nhận phẩm giá không thể chuyển nhượng của mỗi con người ; nguyên tắc chính vang lên lời kêu gọi của Đức Giáo Hoàng Phanxicô là phải yêu thương kẻ khác vượt qua khỏi biên giới địa lý hay nhà đạo.

Hôm nay, tình huynh đệ phổ quát này là chân trời mà sứ mạng La San hướng tới, nơi mà chỉ đơn giản là anh em trong nhà trường mà thôi thì chưa đủ. Phải vượt lên bên trên chủ nghĩa cá nhân trong thể chế, dệt nên một mạng lưới hy vọng toàn cầu và đi đến những vùng ngoại biên để tìm kiếm những người mà, vì nhiều lý do khác nhau, không thể đến tham gia các hoạt động của chúng ta. Tình huynh đệ bao gồm việc hỗ trợ lẫn nhau chung và tích hợp hệ sinh thái toàn diện như là thành phần sứ mạng của chúng ta, với ý thức rằng những hậu quả của thay đổi khí hậu và của các vấn đề kinh tế và xã hội ảnh hưởng đến người nghèo nhất trước tiên.

Ngược lại với một thế giới được quản lý qua cái logic của các mối quan hệ dựa trên sở thích cụ thể,

Hiệp Hội La San là một sự « *hiệp thông cho sứ mạng* » đi tìm cách biến đổi người lạ thành người thân cận, bằng cách phá đổ bức tường loại trừ, sự sợ hãi, sự dửng dưng và bạo lực để xây dựng một gia đình to lớn mà nơi đó mọi người cảm thấy là nhà mình.

Tình huynh đệ đặt những mối quan hệ con người — đặc trưng bởi sự dịu dàng, thân tình và lịch thiệp — nơi trọng tâm của hoạt động giáo dục, làm cho người La San thành một « người thợ xây dựng hòa bình », người thăng tiến một văn hoá gặp gỡ trước sự hung hăng, sự thờ ơ của thế giới hôm nay.

Giáo dục La San không phải là trung lập ; đó là một « chủ nghĩa nhân văn liên đới » chọn một cách cố ý việc phục vụ giáo dục người nghèo như là trục của sứ mạng, nhìn thấy nơi gương mặt những người dễ bị tổn thương nhất, quyền năng cứu độ của Thiên Chúa và cơ hội để *xây dựng một xã hội văn minh và huynh đệ*.

Mạng lưới La San thể hiện mình như một mạng lưới linh hoạt và phổ quát, bằng cách tiến về phía trước trong nhận thức được những điểm yếu của chính mình, tìm cách biến đổi đời sống nội tâm để tạo ra các tiến trình của sự công bình, của sự liên đới và của sự chăm sóc « ngôi nhà chung »

Liên kết với những dự tính hiện nay của Dòng

Con đường tiếp tục, như tất cả các vấn đề. Tuy nhiên, hiện giờ, chúng tôi mong ước đóng lại sự đối thoại này qua Lời mời dành cho bạn, người đang đọc những dòng này.

Trong tất cả các công trình La San, bạn sẽ tìm thấy những đặc điểm và những dấu chỉ huynh đệ thể hiện tất cả những gì chúng tôi đã chia sẻ. Tuy nhiên, dường như những điều này nằm ở vùng ngoại biên mà những dấu chỉ này mang ý nghĩa quan trọng nhất; không bởi vì rằng chúng tốt nhất, nhưng có lẽ do sự tương phản với môi trường xung quanh.

Khi ở trong một môi trường đánh dấu bằng sự bất an, không chắc chắn, sự thiếu hiểu biết và bạo lực, ai đó thấp lên ánh sáng tình huynh đệ để vươn tới gặp người nghèo khổ nhất, ở vùng xa xôi, bị cô lập, bị khinh miệt, cho thấy tầm quan trọng của những cử chỉ nhỏ bé này, xuất hiện một cách rõ ràng sự khác biệt lớn lao.

Chính ở bên kia vùng biên giới, ở ngoại biên, trong phong trào lan tỏa của MEN này, mà các công trình của La San đứng vững như những ngọn hải đăng của tình anh em được dựng lên, bởi vì họ phục vụ những người nghèo khổ nhất ở nơi họ đang sống, bằng cách thể hiện sự liên đới với họ để cải thiện môi trường của họ và làm cho môi trường đó trở nên đáng sống và thân thiện hơn.

Các tu sĩ dòng La san, cùng với anh em dòng Mariste, đã khai sinh ra các cộng đoàn Fratelli. Tên gọi của họ đã thể hiện sứ mệnh chính yếu: sống tình thân huynh đệ thông qua các hoạt động bác ái đối với những người cần giúp đỡ nhất, dù ở Leban hay Colombia, các ngài vun trồng những hạt giống của các mối quan hệ tình người và huynh đệ tạo nên những cộng đoàn nơi mà mỗi người biết tìm anh và chị của mình ở nơi đâu, biết được thực tế của họ, đau khi kẻ khác đau và lấy những quyết định mà luôn luôn nghĩ đến cái tốt của người khác.

Sự Biến đổi MEN và Dự án Fratelli là hai Ngọc trai La san giữa rất nhiều cái khác. Chúng tôi mời gọi BẠN, bạn đọc thân mến, dù bạn ở bất cứ đâu, hãy chia sẻ trải nghiệm của mình với chúng tôi:

**Bạn gặp anh, chị
của bạn ở đâu ?**

Vì vậy, cùng nhau chúng ta sẽ củng cố mạng huynh đệ này, biết rằng, trong nhiều nước khác nhau trên thế giới, chúng ta cố gắng sống tình huynh đệ dưới nhiều dạng khác nhau : trong sự lắng nghe, trong sự chia sẻ điều chúng ta có, trong sự kính trọng, trong sự tha thứ, trong sự dễ thương, trong đối thoại, trong tìm kiếm sự bình an, trong việc xây dựng khoảng cách của sự gặp gỡ và đón tiếp.

và anh, anh sống

tình huynh đệ thế nào ?

Tài liệu tham khảo

Qua các tác phẩm, Di sản Lasalan của chúng ta không ngừng khẳng định lại kinh nghiệm tình huynh đệ luôn là trọng tâm của căn tính của chúng ta. Trong tinh thần đó, chúng tôi liệt kê các nguồn tài liệu đã tham khảo cho văn bản này, được rút ra từ kho tàng tư liệu đồ sộ của lịch sử chúng ta.

Allix, C. (2024). *Une fraternité en chemin de reconnaissance, fruit de l'histoire : l'expérience du District de France* [Cahier MEL 62]. Institut des Frères des Écoles Chrétiennes.

Botana, A. (s.d.). *L'Association lasallienne : le récit continue* [Cahier MEL 2]. Institut des Frères des Écoles Chrétiennes.

Conseil général des Frères des Écoles Chrétiennes. (2022). *Projet teuain : grandir ensemble dans le rêve lasallien*. Institut des Frères des Écoles Chrétiennes.

François. (2020). *Lettre encyclique Fratelli tutti, sur la fraternité et l'amitié sociale*. Saint-Siège.

Frères des Écoles chrétiennes. (2020). *Critères d'identité pour la uitalité des œuvres éducatives lasalliennes*. Maison généralice.

Frères des Écoles Chrétiennes. (2020). *Déclaration sur la mission éducative lasallienne : défis, convictions et espérances.* Maison généralice.

Frères des Écoles Chrétiennes. (2022). *Documents du 46e Chapitre général* [Circulaire 478]. Maison généralice.

Lauraire, H. L. (2021). *Le défi de la fraternité : réflexion et témoignage* [Cahier MEL 56]. Institut des Frères des Écoles Chrétiennes.

Lauraire, H. L. (2015). *Une pédagogie de la fraternité* [Conférence]. <https://www.lasalle.org/wp-content/uploads/2019/09/Conf%C3%A9rence-12-Mai-2015.pdf>

Luistro, A. A. & Institut des Frères des Écoles Chrétiennes. (2025). *Fratres in unum.* https://www.lasalle.org/wp-content/uploads/2025/12/FR_Carta-Pastorale.pdf

Martínez, C. B. (2024). *La dimension associative comme opportunité de synodalité au service de la fraternité* [Cahier MEL 60]. Institut des Frères des Écoles Chrétiennes.

Ouattara, P. S. (2025). *La culture de l'attention, une réponse inspirée de Jean-Baptiste de la Salle aux crises de notre monde* [Cahier MEL 64]. Institut des Frères des Écoles Chrétiennes.

Queijeiro, E. (2017). *Las hijas de Eua y ñilith: Conoce y sana a todas las mujeres que hay en ti.* Grijalbo.

Rivera Moreno, J. A. (2005). *l'appartenance associatiue : considérations sociologiques* [Cahier MEL 15]. Institut des Frères des Écoles Chrétiennes.

Rodríguez Mancini, S. (2008). *ta asociación para el servicio educatiuo de los pobres...* District Argentine-Paraguay.

Torralba, F. (2011). *El sentido de la uida : breues respuestas filosóficas a las grandes cuestiones existenciales.* CEAC.

Frères des
Ecoles
Chrétiennes

La★Salle

lasalleorg

www.lasalle.org

RÉFLEXION LASALLIENNE NUMÉROS PRÉCÉDENTS

2015-2016

Une expérience de l'Évangile

2016-2017

2. Un appel, de nombreuses voix

2017-2018

3. Lasalliens sans frontières

2018-2019

4. Nos cœurs brûlent
au plus profond de nous-mêmes

2019-2020

5. De grandes choses sont possibles

2020-2021

6. Tu fais partie du miracle

2021-2022

7. L'utopie : un rêve possible !

2022-2023 ADN LASALLIEN

8. Ce qui nous pousse à servir

2023-2024 ADN LASALLIEN

9. Et toi, vers où regardes-tu ?

2024-2025 ADN LASALLIEN

10. Notre cœur se trouve
dans les périphéries

2025-2026 ADN LASALLIEN

11. Tout est lié

